

אתמול קברנו את איילה.
לא הייתי בין המספידים.
היתה פעם במחלקה וועדת מחקר, שכללה את קני, איילה ואותי. זמן רב עבדנו יחד. שניים מאיתנו כבר שוכני
עפר. לא צריך להכביר עוד מילים, על מה שאני מרגיש.
תרשו לי להוסיף את הבית הראשון ואת הבית האחרון משירו האלמותי של משוררנו הלאומי, ח.נ. ביאליק:

אחרי מותי ספדו ככה לי:
היה איש - וראו: איננו עוד;
קדם זמנו מת האיש הזה,
ושירת חייו באמצע נפסקה;
וצר! עוד מזמור אחד היה-לו -
והנה אבד המזמור לעד,
אבד לעד!

וגדול מאד, מאד הכאב!
היה איש - וראו: איננו עוד,
ושירת חייו באמצע נפסקה;
עוד שיר מזמור אחד היה-לו,
והנה אבד המזמור לעד,
אבד לעד!

היו לי הרבה דיונים עם איילה על המושג "אהבה", ותמיד אמרתי לה שבעצם היא מומחית ל"התאהבות" ולא
ל"אהבה". באיזשהו שלב אמרתי לה שיש שיר משנות השמונים, של להקת FOREIGNER, בשם I WANT TO
KNOW WHAT LOVE IS; איילה לא בדיוק הכירה אותו, ואני כמובן מיד שלחתי לה אותו וקיבלתי "משובים".
האמת? אני עדיין לא יודע.....
אבל אם בא למי מכם להקשיב, זו אחת מבלדות הרוק הנפלאות שנכתבו אי פעם. זה מה שהייתי מקדיש לאיילה,
במקום הספד.
חתימה טובה לכולם,
הרבה בריאות
מיקי בר-אלי